

Culture of Counseling Quarterly and
Psychotherapy
Allameh Tabataba'i University
Vol. ۱۰, No. ۳۷, Spring ۲۰۱۹

فصلنامه فرهنگ مشاوره و روان‌درمانی
دانشگاه علامه طباطبائی
سال دهم، شماره ۳۷، بهار ۱۳۹۸، ص ۴۱ تا ۶۲

پیش‌بینی رفتار جامعه پسند در سالمندان بر اساس رابطه با خداوند و ویژگی‌های جمعیت شناختی

عبدالله معتمدی^{۱*}

تاریخ پذیرش: ۹۷/۱۲/۶

تاریخ دریافت: ۹۷/۹/۱۳

چکیده

تحقیق حاضر با هدف مطالعه رفتار جامعه پسند در دوره سالمندی و بررسی نقش ارتباط با خدا و ویژگی‌های دموگرافیک سالمندان اجرا شد. گستره‌ی وسیعی از رفتارها را می‌توان به عنوان رفتار جامعه پسند توصیف کرد. رفتار جامعه پسند هر رفتاری است که از نظر اجتماعی سازنده و یا به نوعی برای شخص یا گروه دیگر سودمند باشد. رفتار جامعه پسند در اسلام مصاديق مختلفی دارد از این بابت نقش ارتباط با خدا بر رفتار جامعه پسند قابل تصور است. تحقیق حاضر، تحقیقی توصیفی و از نوع همبستگی است که در سال ۱۳۹۶ اجرا شد. جامعه آماری تحقیق حاضر سالمندان (افراد ۶۰ ساله و بیشتر) ساکن در شهر تهران بودند. از جامعه آماری ۳۳۸ نفر به عنوان نمونه تحقیق به روش نمونه‌گیری چندمرحله‌ای، انتخاب شدند. ابزار تحقیق شامل: ۱- پرسشنامه مجموعه شخصیت جامع پسند پنرو-۲-پرسشنامه ارتباط با خدا بود. پس از تحلیل اطلاعات با استفاده از آزمون آنوا و آزمون رگرسیون نتایج نشان داد: کسانیکه ارتباط ضعیفی با خدا داشتند به طور معناداری نسبت به کسانیکه ارتباط بالا یا حتی ارتباط متوسطی با خدا داشتند رفتار جامعه پسند داشتند. این همچنین وقتی در قالب یک مدل رگرسیون تأثیر متغیرهای مختلف بر رفتار جامعه پسند مطالعه شد، مشاهده شد که متغیرهای ارتباط با خدا و تحصیلات تأثیر معناداری بر رفتار جامعه پسند داشتند. این نیز بدان معنی است که کسانیکه با خداوند ارتباط قوی تری داشته و از سطح تحصیلات بالاتری برخوردار بوده‌اند رفتار جامعه پسند تری داشته‌اند.

کلیدواژه‌ها: رفتار جامعه پسند، ارتباط با خدا، سالمندی، ویژگی‌های جمعیت شناختی.

۱. * دانشیار گروه روان‌شناسی بالینی دانشگاه علامه طباطبائی. A_moatamedy@yahoo.com

مقدمه و بیان مسئله

سن ۶۰ سالگی را سن ورود به دوره سالمندی تعریف کرده‌اند؛ اما در برخی منابع دوره سالمندی را ۶۵ سالگی و بالاتر معروفی کرده‌اند (معتمدی، ۱۳۸۶). در سال ۲۰۰۵ جمعیت سالمندان بالای ۶۵ سال جهان ۷/۴٪ بوده است اما پیش‌بینی می‌شود که این درصد در سال ۲۰۵۰ به ۱۶/۱٪ برسد (چیانگ و همکاران، ۲۰۰۹). در حال حاضر رشد تعداد افراد سالمند به قدری قابل توجه است که به عنوان انقلاب ساکت توصیف شده است (هرفور، ۲۰۰۲، ساونستد،^۳ اکسلسون،^۴ ۲۰۰۹). جهان در آستانه یک نقطه عطف جمعیتی است. از آغاز تاریخ ثبت شده، جمعیت کودکان کمتر از جمعیت افراد ۶۵ سال و بالاتر است. درحالی که جمعیت سالمندان در کشورهای توسعه‌یافته تا سال ۲۰۵۰، ۷۱ درصد رشد خواهد داشت، این نسبت رشد برای کشورهای در حال توسعه ۲۵۰ درصد خواهد بود (WHO، ۲۰۱۱).

بر اساس سرشماری‌های عمومی نفوس و مسکن، در ایران متوسط رشد سالانه جمعیت افراد سالمند در بین سال‌های ۹۵-۱۳۹۰ حدود ۳/۲ بوده در حالی که این نسبت برای جمعیت کل کشور ۱/۲۴ درصد بوده است. به عبارتی طی این سال‌ها متوسط رشد سالانه افراد سالمند بیش از ۲ برابر رشد جمعیت کل کشور بوده است (مرکز آمار ایران، ۱۳۹۶).

با توجه به رشد جمعیت سالمندی مطالعه ویژگی‌های سالمندان و بالاخص مطالعه روان‌شناختی سالمندی می‌تواند به ارتقا کیفیت زندگی سالمندان کمک کند. مطالعه رفتارهای جامعه پسند در هر سنی و به‌طور اخص در دوره سالمندی از آنجهت حائز اهمیت است که بروز رفتارهای جامعه پسند برای سالمند، برای اطرافیان و به‌طور کلی برای جامعه آثار مثبت فراوانی دارد. بر اساس مطالعات و پژوهش‌های انجام شده می‌توان چهار نوع رفتار اجتماعی مطلوب (رفتار جامعه‌پسند) را معرفی نمود که عبارت‌اند از: رفتارهای اجتماعی

^۱- Chiang K. J. et al

^۲ - Harrefors, C.

^۳ - Savenstedt, S.

^۴ - Axelsson, K.

مطلوب نوع دوستانه^۱، رفتارهای اجتماعی مطلوب متابعت آمیز^۲، رفتارهای اجتماعی مطلوب هیجانی^۳ و رفتارهای اجتماعی مطلوب جمعی^۴.

در موقعیت‌های اجتماعی - هیجانی سالمندان بیش از افراد جوان برای کمک کردن به دیگران برانگیخته می‌شوند. همدلی هیجانی یکی از مکانیسم‌های بالقوه رفتار اجتماع پسند در سالمندان می‌باشد. بیدلن، شیهان، دالین و گاتچیز^۵ (۲۰۱۶) سالمندی، همدلی و جامعه پسندی را بررسی کردند. بدین منظور ۲۴ فرد جوان (میانگین ۱۹ / ۸ سال) و ۲۴ سالمند (میانگین ۹ / ۷۷) وارد این پژوهش شدند. روش پژوهش به این صورت بود که افراد گروه نمونه در موقعیت‌های القای همدلی از پیش ساخته شده قرار داده می‌شدند و واکنش‌های آنها ارزیابی می‌شد. نتیجه به دست آمده این که سالمندان بیش از افراد جوان رفتارهای جامعه پسند نشان دادند. در سالمندان بین همدلی و رفتار جامعه پسند رابطه مثبت وجود داشت در حالی که چنین ارتباطی در افراد جوان دیده نشد. در سالمندان همدلی هیجانی با همدلی شناختی ارتباط داشت.

در حوزه رفتارهای جامعه پسند مواردی از جمله کمک کردن، نوع دوستی و همبستگی اجتماعی قرار می‌گیرند (استورمر و اسنیدر^۶، ۲۰۱۰). رفتار جامعه پسند به اعمال داوطلبانه‌ای اشاره دارد که قصد آنها کمک یا سود رساندن به دیگران، کمک مالی به افراد نیازمند، راه اندازی خیریه و حمایت از افرادی که شغل خود را از دست داده‌اند می‌باشد (باوم استیجر و سیجل^۷، ۲۰۱۸)، به عبارتی دیگر رفتار جامعه پسند هر رفتاری است که از نظر اجتماعی سازنده و یا بهنوعی برای شخص یا گروه دیگر سودمند باشد. گستره وسیعی از رفتارها را می‌توان به عنوان رفتار جامعه پسند توصیف کرد از جمله اعمال ساده روزانه مانند ارائه کمک به شخص سالمند برای عبور از عرض خیابان (فرهنگ توصیفی انجمن روانشناسی آمریکا،

^۱- altruistic prosocial behaviors

^۲- compliant prosocial behaviors

^۳- emotional prosocial behaviors

^۴- public prosocial behaviors

^۵- Beadle, J.N; Sheehan, A.H; Dahlben, B; Gutchess, A.H.

^۶ - Sturmer, and Snyder. M.

^۷ - Baumsteiger, R. & Siegel, J. T.

(۱۳۹۱). آقا یوسفی، مصطفایی، زارع و ایمانی فر (۱۳۹۴) ارتباط میان پنج عامل شخصیتی، رفتارهای اجتماعی مطلوب و رفتارهای اجتماع پسند را بررسی کرده‌اند. بر این اساس میان روان رنجورخوبی و رفتار اجتماع پسند رابطه منفی رابطه منفی دیده شد. بروون گرانی و رفتارهای اجتماع پسند رابطه مثبت با هم دارند. گشودگی نسبت به تجربه، موافق بودن و وجودان رابطه‌ای مثبت با رفتارهای اجتماع پسند دارند. رفتارهای اجتماع پسند به رفتارهایی دلالت دارد که هدف آن کمک رسانی به فرد دیگر است و برای خود فرد سود مستقیمی ندارد و ممکن است برای فرد کمک کننده خطراتی هم داشته باشد. رفتارهای اجتماعی مطلوب نیز گونه‌ای از رفتار هستند که در آن فردی خارج از حیطه تعهدات حرفه‌ای به فرد دیگری کمک می‌کند. رفتار نوع دوستانه، متابعت آمیز، رفتار اجتماعی مطلوب هیجانی و رفتار اجتماعی مطلوب جمعی چهار نوع رفتار اجتماعی مطلوب به شمار می‌روند. بر اساس نتایج به دست آمده از پژوهش ذکر شده رفتارهای اجتماع پسند با رفتارهای اجتماعی مطلوب رابطه مثبتی دارند. از بین تمام مؤلفه‌های رفتارهای اجتماعی مطلوب تنها مؤلفه رفتار متابعت آمیز رابطه معنی‌داری را با رفتار اجتماع پسند نشان نداد.

آذربایجانی و شجاعی (۱۳۹۳)، محورهای رفتار اجتماع پسند در اسلام را از زبان نهج البلاغه بیان کرده‌اند:

«۱. ارتباط عاطفی مستحکم از قبیل مهربانی، خیرخواهی، نرمی و ملایمت در برخورد. ۲. ارتباط فیزیکی و حضوری مانند سرزدن و جویای احوال شدن.^۳ بدی را به خوبی پاسخ دادن مانند پیوند در هنگام قهر و جدایی، نزدیک شدن در هنگام دوری، پوزش در هنگام خطا و بدی.^۴ احساس و لطف بی دریغ از قبیل نیکی در موقع عتاب، سبقت گرفتن در خوبی و اتصال در هنگام گستاخی رابطه.^۵ بذل و بخشش مالی و عملی.^۶ اخلاص و یکرنسی در نصیحت و پند و انتقاد خیرخواهانه.^۷ حمایت در غیاب یعنی تا حد امکان در مقابل بدگویی دیگران پشت سر او بایستد، دفاع کند و به گفته‌های آن‌ها ترتیب اثر ندهد» (ص ۲۰۵).

حمایت مالی و عاطفی دو نوع رفتار اجتماع پسند در اسلام می‌باشد. مسائلی از قبیل زکات، خمس، وظیفه حاکم شرع در رسیدگی به مسائل و نیازمندی فقراء، صدقه، انفاق، قرض از نمونه رفتار اجتماع پسند مالی هستند. در مورد حمایت عاطفی به همدلی اشاره شده

است. رسیدگی و محبت به یتیمان، عیادت از بیماران، ابراز و بیان محبت همسران نسبت به یکدیگر و ... از نمونه رفتار اجتماع پسند عاطفی هستند (کاویانی، پناهی، ۱۳۹۳). آذربایجانی و شجاعی (۱۳۹۳)، در روان‌شناسی در نهنج‌البلاغه در مورد رفتار اجتماع پسند در نهنج‌البلاغه توضیح داده‌اند. هم‌دلی و مسئولیت‌پذیری در قبال دیگران، احساس برابری با دیگران و مساوات اجتماعی، آگاهی نسبت به وضعیت زندگی افراد جامعه در حیطه رفتار اجتماع پسند جای می‌گیرند. دیدگاه دیگری که در نهنج‌البلاغه بیان شده است مسئله تکلیف برای انجام رفتار اجتماع پسند است. بدین معنی که رسیدگی به امور نیازمندان یک تکلیف است. رفتار اجتماع پسند ارتباطات بین افراد فامیل را با یکدیگر تقویت می‌کند. صله رحم و توجه به مسائل خویشاوندان در این زمرة جای می‌گیرند. نیکی به همسایگان، برادری میان مومنان، مهربانی با یکدیگر، بخشش، سخت نگرفتن به یکدیگر و ... از رفتارهای اجتماع پسند هستند. در نظریه‌های روان‌شناختی رفتار اجتماع پسند با گریزی به مفهوم خودهای چندگانه که انگیزش‌های چندگانه‌ای را سبب می‌گردد توضیح داده شده است. لیکن به مکانیسم‌های مرتبط با بافت موقعیتی آن توجهی نشده است. برای مثال نظریه‌های شخصیت ویژگی‌های مرتبط با تمایلات اجتماعی را شناسایی می‌کنند. چیزی که در مقیاس پنج عاملی شخصیت نئو می‌بینیم. وجه خلاً نظریه‌های روان‌شناختی در رابطه با رفتار اجتماع پسند این است که در این نظریه‌ها به مسئله تأثیر بافت بر رفتار اجتماع پسند و تعامل میان بافت، سرشت و رفتار اجتماع پسند کمتر پرداخته شده است (فچنهاور، فلاچی، بونک و لیندنبرگ^۱، ۲۰۰۶).

صفاری، تدریس تبریزی، محتشمی و حسن‌زاده (۱۳۹۳)، نشان دادند شخصیت جامعه پسند و مؤلفه‌های آن شامل هم حسی جهت‌گیری شده با دیگران و کمک رسانی با بهزیستی اجتماعی و مؤلفه‌های آن رابطه مثبت و معنی‌داری دارد. این ویژگی‌هایی که برای رفتار جامعه پسند بر شمرده شد تا حد زیادی با مؤلفه‌های مذهب نزدیک هستند یعنی مذهب نیز نوع دوستی، کمک کردن به دیگران و دیگر صفات این چنین را حمایت می‌کند با این وجود باید توجه داشت که در مورد رفتار جامعه پسند گفته شده است که انگیزه رفتارهای جامعه

^۱ - Fetchenhauer, D., Flache, A., Buunk, A.P., Lindenberg, S.M

پسند در پیوستاری از خودمحوری تا دیگر محوری را شامل می‌شود (ریان و کنل^۱، ۲۰۰۱). بنابراین تعیین ارتباط بین رفتارهای جامعه پسند و ارتباط با خدا، از این منظر اهمیت پیدا می‌کند. عیسی مراد، رضایی و مهرعلیان (۱۳۹۴)، نشان دادند که بین دین داری و مهارت های اجتماعی رابطه وجود دارد. در این تحقیق بین مؤلفه های دینداری شامل التزام به وظایف دینی، باورهای دینی، گرایش و عواطف دینی و شناخت دینی نیز با مهارت های اجتماعی ارتباط وجود داشت (صص. ۱۴۷-۱۴۹).

رابطه انسان با خدا، رابطه ای بسیار قدیمی (احتمالاً حتی مقدم بر شکل گیری ادیان) و فراگیر (چه به لحاظ تعدد افرادی که در گیر این رابطه هستند و چه به لحاظ نوع دین) است. در همه ادیان نیز همواره از رابطه انسان با خدا و لزوم تنظیم و هدایت آن، صحبت می‌شده و می‌شود به عنوان مثال در بسیاری ادیان از محبت زیاد یا عشق به خدا، به عنوان عالی ترین نوع پرستش، یاد شده است (مظاہری، پسندیده ۱۳۹۰).

به طور کلی ارتباط یکی از نیازهای روان شناختی انسان است. ارتباط شامل نیاز به تعامل اجتماعی، احساس تعلق به دیگران، داشتن روابط گرم و صمیمی با دیگران، نیاز به درک شدن از سوی دیگران، نیاز به دریافت توجه از سوی دیگران نسبت به نیازهای خود و نیاز به روابط دو جانبه می‌باشد. در قرآن کریم امر به ارتباط شده است. یا *أَئُهَا الَّذِينَ آتَيْنَا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ*؛ یعنی ای اهل ایمان صبور باشید و یکدیگر را به صبر سفارش کنید و بایکدیگر در ارتباط باشید و از خدا پرهیزید، شاید که رستگار شوید. چون همه افعال امری، مطلق و بدون قید است، در نتیجه صبر در این آیه شامل صبر بر شدائد، صبر در اطاعت و صبر بر ترک معصیت می‌شود و آنگاه امر بر (مصطفی) یعنی یکدیگر را سفارش به صبر کردن می‌نماید و این امر موجب می‌شود که افراد جامعه اسلامی در کنار هم یک نیروی واحد و متحد شوند و بتوانند به اتفاق یکدیگر اذیت‌ها را تحمل کنند و (مرابطه) از نظر معنا اعم از مصادر است، چون مصادر یعنی اتحاد و پیوستن نیروها در برابر شدائد، اما مرابطه یعنی پیوستن همه نیروها و همه کارها در جمیع شئون زندگی اجتماعی دینی، چه در

---

^۱ - Ryan, R. M. & Connell, J. P.

حال شدت و چه در حال خوشی و مراد از این مرابطه این است که جامعه به سعادت حقیقی دنیوی و اخروی خود برسد، چون اگر این ارتباطات نباشد صبر هر کس به تنها یی یا علم هر کس به تنها یی یا مال هر کس به تنها یی سعادت آور هست، اما نه سعادت کلی و تام و حقیقی و لذا در ادامه می‌فرماید: اگر با تقوی بوده و به حدود الهی پایبند باشید، در این صورت به هدف نهایی خود یعنی رستگاری حقیقی خواهید رسید (طباطبایی، ۱۳۹۰). علاوه بر توجه دادن قرآن کریم به ارتباط انسان‌ها به یکدیگر، ارتباط میان انسان و خداوند نیز بسیار با اهمیت داشته شده است. در قرآن انسان‌ها دعوت به ارتباط با خداوند شده‌اند. در سوره انفال آیه ۲۴ آمده است «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِبُو اللَّهِ وَ لِرَسُولِهِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحِبِّيْكُمْ» یعنی ای کسانی که ایمان آورده‌اید اجابت کنید خدا و رسول را به هنگامی که می‌خوانند شما را به چیزی که شما را زنده می‌کند.

اگر ارتباط با خدا را یکی از مؤلفه‌های دینداری بدانیم، می‌توان کیفیت ارتباط با خدا را در دوره سالمندی بر اساس دینداری توضیح داد. نظرسنجدی گالوب (گزارش جدید، ۲۰۰۶) نشان می‌دهد که اهمیت دین به طور پیوسته با افزایش سن، افزایش می‌یابد. در حالی که ۴۷٪ از گروه سنی ۱۹ تا ۲۹ سال نقش مذهب را در زندگی شان مهم دانسته‌اند در گروه سنی بالای ۶۵ سال این میزان به ۷۲٪ می‌رسد. منصوری (۱۳۹۷) بیان می‌کند که هر چه فرد ارتباط نزدیک‌تری با خداوند داشته باشد و باور او این باشد که خداوند بندگان خود را دوست دارد و مورد حمایت قرار می‌دهد کمتر مضطرب خواهد شد.

تحقیقات همواره نشان داده است که سالمندان بیش از افراد جوان به تأثیر معنی دار ایمان مذهبی بر زندگی شان اقرار دارند و این که آنها تلاش می‌کنند اعمال مذهبی را انجام داده و در مکان‌های مذهبی حاضر شوند (معتمدی، ۱۳۹۶). مذهب و معنویت می‌توانند نیازهای روان‌شناختی سالمندان را پاسخگو باشند، به آنها کمک می‌کنند تا با مرگ قریب الوقوع مواجه شوند، احساس معناداری در زندگی داشته باشند و فقدان‌های اجتناب‌ناپذیری سالمندی را بپذیرند. به لحاظ اجتماعی تعهدات مذهبی به خیلی از کنش‌های سالمند کمک

می کند، همچون فعالیت های اجتماعی، حمایت اجتماعی و فرصت ارائه نقش های آموزشی و رهبری (سانتروک، ۲۰۱۳، ۱).

با توجه به آنچه گفته شد انتظار می رود در بافت اجتماعی جامعه ما با عنایت به عقاید اسلامی حاکم بر رفتار آحاد جامعه و به طور اخص سالمدان به دلیل انس بیشتر آنها با مفاهیم دینی (همان طور که پیش از این گفته شد)، رفتار جامعه پسند نیز متناسب با میزان ارتباط با خداوند در آنها متغیر باشد. لذا دو سؤال اصلی تحقیق حاضر این است که آیا رفتار جامعه پسند در دوره سالمندی متناسب با سطح ارتباط با خدا متفاوت است؟ و آیا می توان رفتار جامعه پسند در دوره سالمندی را بر اساس ارتباط با خدا و ویژگی های جمعیت شناختی سالمدان پیش بینی کرد؟

روش تحقیق

تحقیق حاضر، تحقیقی توصیفی و از نوع همبستگی است. برای این منظور پس از اجرای ابزارهای تحقیق، اطلاعات به دست آمده با استفاده از نرم افزار SPSS و با بکار گیری آزمون های آماری مناسب (آزمون آنوا و رگرسیون) تجزیه و تحلیل گردید.

جامعه آماری تحقیق حاضر سالمدان (افراد ۶۰ ساله و بیشتر) ساکن در شهر تهران بودند.

جمعیت سالمدان ۶۰ ساله و بیشتر ساکن در شهر تهران بر اساس آخرین سرشماری عمومی نفوس و مسکن مرکز آمار ایران در سال ۱۳۹۵، برابر با ۸۰۹۳۲۵ نفر بوده است. این تحقیق در سال ۱۳۹۶ اجرا شد. از جامعه آماری تحقیق نمونه ای به روش نمونه گیری چند مرحله ای^۱، انتخاب شد. بدین منظور در مرحله اول از بین مناطق ۲۲ گانه تهران یک منطقه به طور تصادفی انتخاب شد (منطقه پنج). در مرحله دوم، هفت مکان عمومی (شامل مساجد، پارک ها، مراکز خرید، بازارهای روز، فرهنگسرای ها و خانه فرهنگ های محله ای، اماکن ورزشی و سالن های سینما) به منزله پایگاه های داده یابی در سطح آن ناحیه تعیین شد. در ادامه در مرحله سوم سه

^۱ - Santrock, J. W.

^۲ - multistage sampling

مکان یا پایگاه داده یابی (شامل مساجد، پارک‌ها، فرهنگسراها و خانه فرهنگ‌های محله‌ای) به طور تصادفی انتخاب و اطلاعات مورد نظر از آنها جمع‌آوری شد.

حجم نمونه با استفاده از جدول کرجسی و مورگان تعیین شد. جدول کرجسی و مورگان با توجه به حجم جامعه، حجم نمونه را حدوداً ۳۸۲ نفر تعیین می‌کرد؛ در عمل تحلیل‌های این تحقیق پس از جمع‌آوری اطلاعات به دلیل نقص تعدادی از پرسشنامه‌ها، بر روی ۳۳۸ نفر انجام شد. شرط پذیرش افراد به عنوان نمونه تحقیق حداقل دارا بودن ۶۰ سال سن، نداشتن اختلال شناختی نظیر آلبومی، زوال عقلی و...؛ نداشتن نقص عضو جدی از جمله نقص شنوایی، گفتاری و بینایی و ساکن بومی شهر تهران یا سالمندانی که حداقل ۲۰ سال اخیر را در شهر تهران زندگی کرده و برای پاسخ به ابزارهای تحقیق نیز آمادگی داشتند. لذا کسانی که در گروه سنی پایین‌تر بوده و یا یکی از شرایط فوق را نداشته، یا آمادگی پاسخ به سوالات را نداشتند در نمونه تحقیق قرار نمی‌گرفند.

در این تحقیق از دو ابزار استفاده شده است: ۱- پرسشنامه ارتباط با خدا - ۲- پرسشنامه

مجموعه شخصیت جامع پسند پنر (PSB)

برای سنجش رابطه با خدا از پرسشنامه ۶۷ سؤالی ارتباط با خدا مظاهری و پسندیده (۱۳۸۹)، استفاده شد. این پرسشنامه به صورت مقیاس لیکرت تنظیم شده است، حاوی پانزده ماده برای اندازه‌گیری بعد بیم (ترس از خدا)، پانزده ماده برای اندازه‌گیری بعد امید (نیاز به خدا) و شانزده ماده برای اندازه‌گیری بعد محبت به خداست. همچنین از هفت ماده برای اندازه‌گیری بعد عداوت نسبت به خدا، هفت ماده برای اندازه‌گیری بعد یأس و از هفت ماده برای اندازه‌گیری بعد تجری، استفاده شده است. محورهای اصلی و فرعی پرسشنامه ۶۷ سؤالی برای سه بعد اصلی، در شش مقیاس به شرح زیر تعیین شده است: ۱. بیم (ترس) ۲. امید (نیاز) ۳. محبت ۴. یأس ۵. تجری ۶. عداوت نسبت به خدا. مظاهری و پسندیده (۱۳۸۹)، اعتبار این آزمون را با استفاده از محاسبه آلفای کرونباخ برای کل آزمون ۸۱/۸۱ اعلام کردند. در این تحقیق ضریب همسانی درونی پرسشنامه ارتباط با خدا بر اساس محاسبه آلفا کرونباخ معادل ۰/۸۷۵ به دست آمد.

پرسشنامه PSB توسط پنر ۱ (۲۰۰۲) تدوین شده است. این نسخه ۳۰ گویه ای از مقیاس کامل PBS است. این پرسشنامه به عنوان مقیاسی عمومی در روانشناسی اجتماعی برای ارزیابی گرایش‌های جامعه پسند از منظر صفات شخصیتی به کار می‌رود (پنر و همکاران، ۱۹۹۵). دارای ۷ خرده مقیاس: مسئولیت اجتماعی^۱، ارتباط همدلانه^۲، نگاه از منظر پریشانی فردی^۳، استدلال اخلاقی دو جانبه^۴، استدلال‌های جهت‌گیری شده دیگران^۵ و نوع دوستی خود گزارشی^۶ است. این پرسشنامه ۲ عامل کمک رسانی و هم حسی جهت‌گیری شده دیگران را می‌سنجد. همگرایی درونی هر دو زیر مقیاس بیش از ۰,۸۰ و روایی باز آزمایی برای هم حسی جهت‌گیری شده دیگران معادل ۰,۷۷، و برای کمک رسانی معادل ۰,۸۵ به دست آمد (پنر و فینکل اشتاین، ۱۹۹۸). صفاری‌نیا و باجلان (۱۳۹۰) پایایی این پرسشنامه را در جمعیت ایرانی^۷، به دست آوردند. همچنین ضرایب باز آزمایی کل پرسشنامه^۸ و ضرایب خرده مقیاس‌های آن بین ۰,۴۲ تا ۰,۹۰ به دست آمد. ضریب آلفا در خرده مقیاس‌ها برای: مسئولیت اجتماعی (۰,۳۶)، ارتباط همدلانه (۰,۶۲)، نگاه از منظر دیگران (۰,۵۱)، پریشانی فردی (۰,۱۷)، استدلال اخلاقی دو جانبه (۰,۵۴)، استدلال‌های جهت‌گیری شده دیگران (۰,۷۴) و نوع دوستی خود گزارشی (۰,۷۱) به دست آمد. نمره گذاری سوالات بر اساس مقیاس لیکرت و به صورت: کاملاً موافق، موافق، بی‌نظر، مخالف و کاملاً مخالف انجام می‌شود. سوالات از یک تا ۵ نمره گذاری می‌شوند. دامنه نمرات بین ۰ تا ۱۵۰ است. در این تحقیق ضریب همسانی درونی پرسشنامه مجموعه شخصیت جامع پسند پنر بر اساس محاسبه آلفا کرونباخ معادل ۰/۷۰ به دست آمد.

یافته‌ها

^۱- Penner LA^۲-Social Responsibility(SR)^۳-Empathic Concern (EC)^۴-Perspective Taking (PT)^۵-Personal Distress (PD)^۶- Other-Oriented Moral Reasoning (O)^۷- Mutual Concerns moral reasoning (M)^۸-Self-reported altruism (SRA)

در این تحقیق دو فرضیه مطرح شده است ذیلاً اطلاعات جمع‌آوری شده برای بررسی این فرضیات ارائه شده است.

فرضیه اول: رفتارهای جامعه پسند در سالمندانی که ارتباط بیشتری با خدا دارند بیشتر است.

در جدول شماره ۱ شاخص‌های توصیفی رفتارهای جامعه پسند بر حسب کیفیت ارتباط با خدا گزارش شده است. همچنان که مشاهده می‌شود میانگین نمرات رفتار جامعه پسند برای افرادی که ارتباط بالای با خداوند را گزارش کرده‌اند $10.8/23$ ، برای کسانی‌که ارتباط متوسطی داشته‌اند $10.6/21$ و برای کسانی‌که ارتباط ضعیفی داشته‌اند $9.4/74$ است.

جدول شماره ۱ شاخص‌های توصیفی رفتارهای جامعه پسند بر حسب کیفیت ارتباط با خدا

کیفیت ارتباط با خدا	تعداد	میانگین	انحراف معیار	خطای معیار
زیاد	۵۷	۱۰.۸/۲۳	۹/۸۰	۱/۳۰
متوسط	۲۳۸	۱۰.۶/۲۱	۹/۰۱	۰/۵۸
کم	۴۳	۹.۴/۷۴	۱۴/۶۰	۲/۲۳
کل	۳۳۸	۱۰.۵/۰۹	۱۰/۷۶	۰/۵۸

برای تعیین معناداری تفاوت‌های موجود بین میانگین‌های ارائه شده اطلاعات جدول فوق از طریق آزمون آنوا برسی شد. همان‌طور که در جدول شماره ۲ مشاهده می‌شود میزان F محاسبه شده معادل $27/25$ است که این میزان در سطح $0/01$ درصد معنادار است. اجرای آزمون تعقیبی توکی نشان داد، کسانی که سطح ارتباط با خداوند را در سطح پایینی دارند به‌طور معناداری از دو گروه دیگر (یعنی کسانی‌که ارتباط با خدا را در حد بالا یا در حد متوسط دارند)، نمرات رفتار جامعه پسند پایین‌تری دارند.

جدول شماره ۲ اجرای آزمون آنوا و تعیین معناداری بین میانگین‌ها با آزمون تعقیبی توکی

مجموع مجذورات	درجه آزادی	مجذور	F	سطح معنی‌دار معنی‌داری
۵۴۶۲/۴۴	۲	۲۷۳۱/۲۲	۲۷/۲۵	۰/۰۰۰
۳۳۵۷۵/۷۲	۳۳۵	۱۰۰/۲۲۶		
۳۹۰۳۸/۱۶	۳۳۷			کل

آزمون تعقیبی توکی

ارتباط با خدا	اختلاف میانگین	انحراف معیار	سطح معنی‌دار معنی‌داری	
افراد گروه بالا افراد گروه متوسط	۲/۰۱۸	۱/۴۷۶	۰/۳۶۰	
افراد گروه پایین	۱۳/۴۸۳	۲/۰۲۲	۰/۰۰۰	
افراد گروه متوسط افراد گروه بالا	-۲/۰۱۸	۱/۴۷۶	۰/۳۶۰	
افراد گروه پایین	۱۱/۴۶۶	۱/۶۵۹	۰/۰۰۰	
افراد گروه پایین افراد گروه بالا	-۱۳/۴۸۴	۲/۰۲۲	۰/۰۰۰	
افراد گروه متوسط	-۱۱/۴۶۶	۱/۶۵۹	۰/۰۰۰	

همان‌طور که قبلاً گفته شد مقیاس رفتار جامعه پسند مشتمل بر هفت خرده مقیاس است (مسئولیت اجتماعی، ارتباط همدلانه، نگاه از منظر دیگران، پریشانی فردی، استدلال اخلاقی، دو جانبی، استدلال‌های جهت‌گیری شده دیگران و نوع دوستی خود گزارشی). علاوه بر آن، این پرسشنامه ۲ عامل کمک رسانی و هم حسی جهت‌گیری شده دیگران را نیز می‌سنجد. در جدول شماره ۳ با اجرای آزمون آنوا نقش کیفیت ارتباط با خدا در هریک از خرده مقیاس‌های رفتار جامعه پسند بررسی شده است. همان‌گونه که مشاهده می‌شود در تمام موارد تفاوت‌های بررسی شده معنادار بوده است. این بدان معناست که افراد بر اساس میزان ارتباط با خدا در هریک از این خرده مقیاس‌ها تفاوت معنی‌داری با یکدیگر دارند.

جدول شماره ۳ اجرای آزمون آنوا براي خرده مقیاس‌های رفتار جامعه پسند

خرده مقیاس	مجموع مجذورات	درجه آزادی	مجذور میانگین	سطح معنی‌داری	F
۵. دگاه پژوهی شده	۳۲۳۸/۷۷	۲	۱۶۱۹/۳۸	۰/۰۰۰ ۲۳/۲۲	۰/۰۰۰
درون گروهها	۲۳۳۶۰/۴۱	۳۳۵	۶۹۹/۷۳		
کل	۲۶۵۹۹/۱۸	۳۳۷			
۶. کمک رسانی	۲۹۹/۷۸	۲	۱۴۹/۸۹	۰/۰۰۰ ۸/۰۳	۰/۰۰۰
درون گروهها	۶۲۵۲/۷۶	۳۳۵	۱۸/۶۶		
کل	۶۵۵۲/۵۴	۳۳۷			
۷. مسئولیت اجتماعی	۳۲۶/۵۷	۲	۱۶۳/۲۸	۰/۰۰۰ ۸/۰۱	۰/۰۰۰
درون گروهها	۹۸۳۲/۵۶	۳۳۵	۲۰/۴۰		
کل	۷۱۵۹/۱۲	۳۳۷			
۸. از بساطه همراهانه	۲۷۰/۱۷	۲	۱۳۵/۰۹	۰/۰۰۰ ۲۲/۳۳	۰/۰۰۰
درون گروهها	۲۰۲۶/۳۲	۳۳۵	۶/۰۵		
کل	۲۲۹۶/۵۰	۳۳۷			
۹. تکاه از منظر دیگران	۹۵/۱۳	۲	۴۷/۵۷	۰/۰۰۷ ۵/۰۸	۰/۰۰۷
درون گروهها	۳۱۳۹/۲۸	۳۳۵	۹/۳۷		
کل	۳۲۳۴/۴۱	۳۳۷			
۱۰. پژوهشی فردی	۳۵/۴۰	۲	۱۷/۷۰	۰/۰۰۹ ۴/۸۰	۰/۰۰۹
درون گروهها	۱۲۳۶/۰۶	۳۳۵	۳/۶۹		
کل	۱۲۷۱/۴۷	۳۳۷			
۱۱. اخلاقی دو اسناد	۱۲۰/۰۵	۲	۶۰/۰۲	۰/۰۰۰ ۱۸/۴۸	۰/۰۰۰
درون گروهها	۱۰۸۷/۹۹	۳۳۵	۳/۲۵		
کل	۱۲۰۸/۰۴	۳۳۷			
۱۲. استدلال چهارتگهی دگاه	۱۲۴/۰۸	۲	۶۲/۰۴	۰/۰۰۰ ۲۴/۰۲	۰/۰۰۰
درون گروهها	۸۶۵/۳۹	۳۳۵	۲/۵۸		
کل	۹۸۹/۴۷	۳۳۷			

فصلنامه فرهنگ مشاوره و روان درمانی، سال دهم، شماره ۳۷، بهار ۱۳۹۸

تعداد	درون گروهها	بین گروهها	میانگین	کل	میانگین	میانگین
۰/۰۰۳	۵/۹۲	۹۱/۵۹	۲	۱۸۳/۱۸	۱۵/۴۶	۳۳۵
				۵۱۷۸/۸۷		۳۳۷
				۵۳۶۲/۰۵		

فرضیه دوم: رفتار جامعه پسند در دوره سالمندی بر اساس ارتباط با خدا و ویژگی های جمعیت شناختی سالمندان قابل پیش بینی است.

برای بررسی فرضیه فوق اطلاعات به دست آمده با استفاده از رگرسیون و به روش ENTER تجزیه تحلیل شدند. همان طور که در جدول شماره ۴ مشاهده می شود. میزان R معادل ۰/۳۶۴ و میزان R۲ معادل ۰/۱۳۳ است . همچنین مقدار F محاسبه شده معادل ۱۰/۱۴ است که این میزان در سطح ۰/۰۱ معنی دار است. در جدول ضرایب نیز نشان داده شده است که از متغیرهایی که در مدل قرار دارند تنها متغیر تحصیلات و ارتباط با خدا تأثیر معنی داری بر رفتار جامعه پسند دارند.

جدول شماره ۴ اجرای رگرسیون برای بررسی فرضیه دوم

مدل	R	R۲	R۲ تنظیم شده	خطای معیار برآورده
۱	۰/۳۶۴	۰/۱۳۳	۰/۱۱۹	۱۰/۱۰

آنوا

مدل	مجموع مجذورات	درجه آزادی	مجذور میانگین	F	سطح معنی دار
رگرسیون	۵۱۷۴/۰۷	۵	۱۰۳۴/۸۱	۱۰/۱۴	۰/۰۰
باقیمانده	۳۳۸۶۴/۰۹	۳۳۲	۱۰۲/۰۰		
کل	۳۹۰۳۸/۱۶	۳۳۷			

مدل	ضرایب غیراستاندارد شده	ضرایب		سطح معنی‌دار	t
		Beta	خطای معیار		
مقدار ثابت			۸/۴۰	۵۹/۰۷	۰/۰۰
جنسیت		-۰/۹	۱/۵۶	-۱/۹۸	-۱/۲۷
تحصیلات		۰/۱۵	۰/۳۶	۰/۹۶	۲/۶۶
شغل		-۰/۰۱	۰/۶۲	-۰/۰۵	-۰/۰۹
ارتباط با خدا		۰/۳۵	۰/۰۳	۰/۱۷	۶/۵۱
گروه‌های سنی		۰/۱۰	۰/۶۰	۱/۱۶	۱/۹۴

بحث و نتیجه‌گیری

یافته‌های تحقیق نشان داد کسانیکه ارتباط ضعیفی با خدا داشتند به‌طور معناداری نسبت به کسانیکه ارتباط بالا یا حتی ارتباط متوسطی با خدا داشتند رفتار جامعه پسند پایین تری داشتند. این یافته نشان می‌دهد که اولاً ارتباط متوسط با خدا نیز همراه با رفتار جامعه پسند است و ثانیاً رفتار جامعه پسند کسانی که ارتباط متوسط با خدا داشته‌اند با کسانیکه ارتباط بالای داشته‌اند تفاوتی نداشته است و هر دو گروه رفتار جامعه پسند سطح بالایی داشته‌اند. در توضیح و تبیین این یافته باید گفت: فرایندهای گروهی و رفتار جامعه پسند را می‌توان از چند زاویه بررسی کرد. نخست، سطوح مختلف تحلیل مانند تحلیل در سطح فرایندهای روان‌شناختی در برابر تحلیل در سطح ارتباطات بین گروهی. زاویه‌ی دیگر وجود نگرشی اعضای گروه است که می‌تواند متفاوت از هم باشد. برای مثال چشم‌انداز فرد کمک کننده در برابر چشم‌انداز فرد کمک گیرنده و در نهایت می‌توان شکل‌های مختلف رفتار کمک رسانی را مطالعه کرد، برای مثال کمک کردن در موقعیت‌های اضطراری در برابر رفتارهای داوطلبانه (استورمر و استایدر^۱، ۲۰۱۰). از سوی دیگر جامعه شناسانی مانند دورکهیم و پارسونز به این مسئله پرداخته‌اند که رفتارهای جامعه پسند و تعاقنی^۲ چه هنگام و چگونه رخ

^۱- Sturmer, S. & Snyder, M.

^۲- solidarity.

می‌دهند؟ آن‌ها در پاسخ به این سؤال فرآیند اجتماعی شدن را پیش کشیده‌اند. بدین ترتیب که هنگامی که هنجارهای اجتماعی در فرد به صورت درونی شده درمی‌آیند چنین فردی دارای یک شخصیت جامعه پسند می‌گردد (فچناور، فلاچی، بونک و لیندنبرگ، ۲۰۰۶). به نظر می‌رسد مؤلفه‌هایی که در تعالیم مذهبی و به طور اخص در دین اسلام وجود دارد بر اساس مکانیسم‌های درونی، هنجارهای اجتماعی در جهت رفتارهای جامعه پسند ایجاد می‌کنند؛ بنابراین ارتباط با خدا به عنوان یک رفتار گزارش شده، همراه با ارزش‌های درونی شده‌ای است که این ارزش‌ها ضمن آنکه وسیله‌ای برای تقریب بیشتر فرد با خدا می‌شوند تأثیر آنها بر روابط فرد با دیگران به شکل همدلی، کمک، احترام به دیگران و در نهایت رفتار جامعه پسند تعجلی می‌کند.

همچنین وقتی در قالب یک مدل رگرسیون تأثیر متغیرهای مختلف بر رفتار جامعه پسند مطالعه شد، مشاهده شد که متغیرهایی چون جنسیت، گروه‌های سنی و شغل تأثیر معناداری بر رفتار جامعه پسند نداشتند بر این اساس می‌توان گفت مثلاً زنان و مردان سالمند رفتار جامعه پسند تقریباً یکسانی را بروز می‌دهند. همین‌طور سالمندان در گروه‌های سنی مختلف رفتار جامعه پسند یکسانی داشته‌اند و حتی سالمندان در مشاغل مختلف رفتار جامعه پسند متفاوتی نداشته‌اند. این یافته‌ها حاکی از آن است که مؤلفه‌های رفتار جامعه پسند شامل مسئولیت اجتماعی، ارتباط همدلانه، استدلال اخلاقی دوچانبه، استدلال‌های جهت‌گیری شده توسط دیگران، پریشانی فردی، نگاه از منظر دیگران و نوع دوستی خود گزارش شده متأثر از ویژگی‌های جنسیت، سن (گروه‌های سنی مختلف در دوره سالمندی) و شغل نمی‌شوند و این مؤلفه‌ها در بین زنان و مردان سالمند، همین‌طور در گروه‌های سنی مختلف آنها و در مشاغل مختلف از همدیگر متفاوت نبوده‌اند. در حالی که نقش تحصیلات و ارتباط با خدا معنادار بوده است و این یافته‌ها حاکی از اهمیت نقش تحصیلات و ارتباط با خدا در رفتار جامعه پسند است. شاید یکی از دلایل این یافته‌ها به نقش شناختی تحصیلات و ارتباط با خدا برگردد. بر این اساس این دو متغیر قادرند نگاه افراد را به سوی رفتارهای جامعه پسند در مورد مسئولیت اجتماعی، ارتباط همدلانه، استدلال اخلاقی دوچانبه، استدلال‌های جهت‌گیری شده توسط دیگران، پریشانی فردی، نگاه از منظر دیگران و نوع دوستی

خودگزارش شده به لحاظ شناختی آنچنان دگرگون سازند که جهت‌گیری‌های متفاوتی در آنها ایجاد شود. ضمن آنکه مؤلفه‌های ارتباط با خدا فراتر از نقش شناختی، از طریق پاداش-دهی به رفتارهای نوع دوستانه و یا هم‌دلانه می‌تواند زمینه‌های مناسبی را برای رفتارهای جامعه پسند فراهم نماید.

علاوه بر این وقتی نشان داده شد رفتار جامعه پسند در گروه‌های سنی مختلف یکسان است این یافته از یک بابت نظریه جداسازی را به چالش می‌کشد زیرا در این نظریه گفته شده است: افراد با ورود به دوره‌ی سالمندی از حجم اشتغالات شغلی، خانوادگی، اجتماعی و ارتباطی خود کاسته و بر افکار، درونیات، ارزش‌ها و احساسات درونی خود می‌افزایند. بدین ترتیب استرس ناشی از تکالیف شغلی، خانوادگی و ارتباطی آن‌ها کم‌تر می‌شود و پرداختن به آرمان‌ها و اولویت‌های فردی احساس رضایت از زندگی فرد را افزایش می‌دهد (رایس، ۱۳۸۷). اگر این ادعا درست باشد افزایش سن در دوره سالمندی نیز باید رفتار جامعه پسند را تقلیل دهد زیرا سوگیری رفتار جامعه پسند رفتن به سوی دیگران است. در حالی که رفتار جامعه پسند با افزایش سن در این تحقیق تغییری نکرده است. ممکن است گفته شود که سالمندان در مقایسه با گروه‌های سنی پایین‌تر رفتار جامعه پسندشان کمتر می‌شود. این نیز با مفهوم زایایی اریکسون در تضاد است زیرا مفهوم زایایی اریکسون به تمایل افراد به رفاه نسل بعد و جهان دلالت دارد. تمایلات زایایی در همه عمر وجود دارند اما نقطه اوج آن در میانه بزرگسالی است. در نهایت با اذعان به اینکه افراد با ورود به دوره سالمندی از حجم اشتغالات شغلی، خانوادگی، اجتماعی و ارتباطی خود می‌کاهند و بر افکار، درونیات، ارزش‌ها و احساسات درونی خود می‌افزایند؛ اما در عین حال از دیگران نیز غافل نمی‌شوند و علی‌الظاهر همراه با وقوف بر احساسات درونی خود، خیرخواهی آنها نسبت به دیگران نیز نه تنها کمتر نمی‌شود بلکه به طور معنادارتری ظهور می‌کند. این یافته‌ها از جهتی با نتایج تحقیق بیدل، شیهان، دالین و گاتچیز (۲۰۱۶)، ناهمسو است. همان‌ظور که گفته شد آنها نشان دادند که سالمندان بیش از افراد جوان رفتارهای جامعه پسند نشان می‌دادند. البته ناهمسوی این یافته با نتایج این تحقیق مربوط به عدم معناداری متغیر سن در این تحقیق بود اما باید توجه

داشت که عدم وجود نمونه جوان در تحقیق حاضر امکان مقایسه کامل نتایج را تا حد زیادی دشوار می‌سازد و این موضوع همچنان نیازمند تحقیقات بیشتر است.

یافته‌های دیگر در مورد عدم تأثیر جنسیت و عدم تأثیر شغل نیز بر رفتار جامعه پسند قابل تفسیر و تبیین است که به خاطر پرهیز از اطاله کلام فقط به همین مقدار اکتفا می‌شود که به نظر می‌رسد ویژگی رفتار جامعه پسند همانقدر که برای مردان اهمیت دارد برای زنان نیز مهم تلقی شده است و همین طور در مشاغل مختلف افراد نمونه تحقیق این رفتار یکسان بوده است. یکسانی رفتار جامعه پسند در مشاغل مختلف می‌تواند به دلیل تأثیر کمتر فعالیت‌های شغلی به دلیل دور شدن سالمدان از نقش‌های شغلی قبلی خود باشد و در مورد عدم تأثیر جنسیت نیز می‌توان با رویکردی زیست‌شناسی ساختار مشابه زیستی در زنان و مردان را در سن بالا مؤثر دانست. آن چنانکه گفته شده است، سیستم عصبی اکسیتوسین در رخداد رفتارهای جامعه پسند و کاهش رفتارهای ضد اجتماعی هم در میان انسان‌ها و هم در میان حیوانات دخیل است. در طی تعامل اجتماعی میان دو فردی که نسبت خوبی‌شاندی با یکدیگر ندارند همچنین میان عاشق و معشوق اکسی توسین در مغز آزاد می‌شود. ممکن است که آزاد سازی اکسی توسین در مغز باعث افزایش شکل‌گیری پیوندهای اجتماعی گردد که ایجاد دوستی‌های عمیق از آن نشئت می‌گیرند. همچنین ممکن است که عمل اکسی توسین بر روی مغز همدلی، همکاری و نوع دوستی را افزایش دهد. آن دسته از نورون‌های آمیگدال که توانش مثبت دارند پاسخ‌های جامعه پسند را افزایش می‌دهند و آن دسته از نورون‌های ناحیه‌ی آمیگدال که توانش منفی دارند بر بروز پاسخ‌های ضد اجتماعی اثر می‌گذارند. همچنین شواهد به دست آمده حاکی از آن است که کرتکس اینسولا و مخصوصاً بخش آگرانولار قدامی^۱ آن در طی حالتهای احساسی همدلانه و طبیعی با افزایش میزان اکسیژن خون در آن ناحیه فعالیت بیشتری از خود نشان می‌دهد. پاسخ‌های عصبی این ناحیه‌ی مغزی با نیرومندی تجربه‌های هیجانی فرد ارتباط مثبت دارد (نومان، ۲۰۱۵).

^۱- anterior agranular (allocortical) part
^۲ - Numan, M.

آنچه ارائه شد یک توضیح زیست‌شناختی از رفتار جامعه پسند است. باید دانست که تمام رفتارهای انسانی هرچند منشأ زیست‌شناختی دارند اما این به معنای علت تame بودن عوامل زیست‌شناختی نیست. همان‌طور که در این تحقیق نیز نشان داده شد عواملی چون تحصیلات و ارتباط با خداوند بر رفتار جامعه پسند تأثیر دارند. لذا در مجموع با توجه به آنچه گفته شد می‌توان گفت به نسبتی که در جامعه سطح تحصیلات بالاتر باشد و به نسبتی که اهمیت ارتباط با خداوند مورد تأکید و توجه قرار گیرد ما شاهد رفتار جامعه پسند خواهیم بود. در عین حال انجام تحقیقات مشابه با گروه‌های سنی متفاوت و بهره‌گیری از نمونه‌هایی از خردۀ فرهنگ‌های متفاوت در جامعه ایرانی می‌تواند بر غنای این یافته‌ها افزوده و جوانب مختلف این امر را بیش از آنکه اکنون وجود دارد روشن‌تر نماید.

منابع

- آذربایجانی، مسعود؛ شجاعی، محمد صادق (۱۳۹۳). روان‌شناسی در نهج البلاغه. قم: پژوهشگاه حوزه و دانشگاه.
- آقا یوسفی، علیرضا؛ مصطفایی، علی؛ زارع، حسین؛ ایمانی فر، حمیدرضا (۱۳۹۴). رابطه‌ی رفتار جامعه پسند گرایش‌های مطلوب اجتماعی در زنان با پنج عامل شخصیتی کاستا و مک‌کرا. فصلنامه‌ی علمی پژوهشی زن و جامعه. سال ششم، شماره دوم.
- بیرهوف، هانس ورنر (۱۹۶۸). چاپ دوم. رفتارهای اجتماعی مطلوب (تحلیل انواع رفتارهای اجتماعی مطلوب از دیدگاه روان‌شناسی اجتماعی). مترجم. رضوان صدفی نژاد (۱۳۸۳). تهران: گل آذین.
- رایس، فیلیپ (۲۰۰۱). رشد انسان، روان‌شناسی رشد از تولید تا مرگ. مترجم مهشید فروغان (۱۳۸۷). تهران: ارجمند.
- صفاری نیا، مجید؛ تدریس تبریزی، معصومه؛ محتمسی، طیبه؛ حسن زاده، پرستو (۱۳۹۳). تأثیر مؤلفه‌های شخصیت جامعه پسند و خودشیفتگی بر بهزیستی اجتماعی در ساکنان شهر تهران. دانش و پژوهش در روان‌شناسی کاربردی، سال پانزدهم، شماره ۳، صص ۴۴-۳۵.

طباطبائی، سید محمد حسین (۱۳۹۰). *المیزان فی تفسیر القرآن*، اسماعیلیان، قم، چاپ دوم، ۸، ج ۱۳۹۰

فرهنگ توصیفی انجمن روانشناسی آمریکا (۲۰۱۳). جلد اول. مترجم، حسن احمدی و همکاران (۱۳۹۱). تهران: انتشارات ارس.

عیسی مراد، ابوالقاسم؛ رضایی، محمد و مهرعلیان، ابراهیم (۱۳۹۴). بررسی رابطه دینداری و مؤلفه‌های آن با مهارت‌های اجتماعی ماتسون. *فصلنامه فرهنگ مشاوره و روان درمانی*. سال ششم شماره ۲۱. صص. ۱۵۳-۱۳۳.

کاویانی، محمد؛ پناهی، علی احمد (۱۳۹۳). *مفاهیم روان‌شناختی در قرآن*. قم: پژوهشگاه حوزه و دانشگاه.

مرکز آمار ایران (۱۳۹۶). *گزینه نتایج سرشماری عمومی نفوس و مسکن ۱۳۹۵*. مظاہری، محمد علی؛ پسندیده، عباس؛ صادقی، منصوره سادات. (۱۳۹۰). *مثلث ایمان، الگوی ابعادی رابطه انسان با خدا*. قم: انتشارات دارالحدیث.

معتمدی، عبدالله (۱۳۹۶). *روانشناسی سالمندانی*. تهران: انتشارات سمت.

معتمدی، عبدالله (۱۳۸۶). *سالمندانی موفق*. شهرکرد: دانشگاه شهرکرد.

منصوری، بهمن (۱۳۹۷). پیش‌بینی اضطراب مرگ سالمندان بر اساس کیفیت ارتباط آنها با خدا. *فصلنامه فرهنگ مشاوره و روان درمانی*. سال نهم شماره ۳۶. صص. ۱۶۲-۱۴۵.

Beadle, J.N; Sheehan, A.H; Dahlben, B; Gutchess, A.H (۲۰۱۶). *Aging, Empathy, and Prosociality*. The Journals of Gerontology: Series B , Volume ۷۱ Issue ۴.

Baumsteiger, R. & Siegel, J. T. (۲۰۱۸). *Measuring Prosociality: The Development of a Prosocial Behavioral Intentions Scale*. Journal of Personality Assessment. DOI: ۱۰.۱۰۸۰/۰۰۲۲۳۸۹۱, ۲۰۱۷, ۱۴۱۱۹۱۸

- Chiang K.J, Chu H, Chang H.J, Chung M.H, Chen C.H, Chiou H.Y, Chou K.R.(۲۰۰۹). *The effects of reminiscence therapy on psychological well-being, depression, and loneliness among the institutionalized aged.* International Journal of Geriatric Psychiatry; ۲۵(۴):۳۸۰-۸.
- Efkides A. and Moraïtou D. (۲۰۱۳). *A Positive Psychology Perspective on Quality of Life.* New York: Springer Science+Business Media Dordrecht
- Fetchenhauer, D., Flache, A., Buunk, A.P., Lindenberg, S.M(۲۰۰۷). *Solidarity and Prosocial Behavior. An Integration of Sociological and Psychological Perspectives.* United States of America: Springer.
- Numan M. (۲۰۱۰). *Nuerobiology of social behavior toward an understanding of the Prosocial and antisocial Brain.* London: Academic Press is an imprint of Elsevier.
- Santrock John W. (۲۰۱۳). *Life Span Development(۱۴th edition).* New York: McGraw-Hill
- Sturmer, S. & Snyder, M. (۲۰۱۰). *The psychology of prosocial behavior.* UK: Blackwell.
- World Health Organization (WHO)(۲۰۱۱). *Global Health and Aging. National Institute on Aging.* National Institutes of Health U.S. Department of Health and Human Services. NIH Publication.

